

[Finansministeren]

lagt vægt på at undgå nye skatte- og afgifts-stigninger, der kun presser omkostningsnive-
auet i vejret.

Hele denne samlede indsats, som vi lægger op til, er den største beskæftigelsesfremmen-
de politik, der er fremlagt i folketinget, siden den økonomiske krise begyndte i midten af 1970'erne, og den vil have langt større effekt end selv de mest ambitiøse beskæftigelsesplan-
ner.

Lad mig blot nævne, at de sidste to månede-
rentevækst svarer til en omkost-
ningslempelse for de produktive erhverv på op imod 2 mia kr. Hvis den kan fortsætte i de næste 12 måneder, er det klart, at virknin-
gen vil blive endnu større, og dertil kan føjes virkningerne af en effektiv indkomspolitik. Hvis det lykkes på årsbasis at nedsætte løn-
stigningerne til 4 pct., vil det jo svare til, at erhvervenes lønomkostninger måske kan bli-
ve både 4, 5 og 6 mia kr. lavere end ellers, og alle i denne sal ved jo, at ingen regering havde mulighed for gennem tilskud eller anden offentlig finansiel bistand at mindske arbejdspladsernes omkostninger i tilsvarende omfang. Men det kan vi altså gøre ved at tilrettelægge den almindelige økonomiske politik på en mere hensigtsmæssig måde.

Regeringens svar til forespørgerne er der-
for ganske klart: vi har indtil nu i god forstå-
else med folketingets flertal lagt grunden til en bedre beskæftigelse gennem den alminde-
lige omlægning af den økonomiske politik, og i løbet af 1983 vil man opleve, at selv om ledigheden sørgeligvis stadig vokser, vil den-
ne generelle forbedring trods alt styrke arbejdspladserne med nye milliarder af sparede rentekroner, sparede lønkroner og sparede skatte-
kroner.

Men det er klart, at denne politik er ikke tilstrækkelig, hvis den står alene, den må også ledsages af beslutninger, som gør vort samfund bedre i stand til at sætte ny produktion og ny beskæftigelse i gang, og til de generelle ændringer hører også behovet for at gøre vort land og dets erhvervsliv bedre egnet til at tilpasse sig en ny tids muligheder og udfordringer.

Hr. Svend Auken havde noteret, at jeg havde været vred i Danmarks Radio. Jeg bliver normalt vred, når jeg bliver vækket klokken halv seks om morgenen. Det er ikke et fænomen, som alene kan registreres, når vismænd udtaler sig, det er et mere generelt

problem, jeg har. Men det er da rigtigt. Det er muligt, at hr. Svend Auken også har det problem, det kan jeg ikke vide, for jeg erindr-
er ikke, at jeg har talt med ham på det tidspunkt.

Men det er da rigtigt, at jeg var noget for-
undret over – lad os så sige det på den måde – at man kan operere med så enkle mekani-
ske fremskrivninger af en udvikling, som mange opererer med, herunder også vismæn-
dene, for der er jo mange af de ting, som der er brug for at gøre, som ikke umiddelbart kan sættes på en brøkstreg, og hvor man ikke umiddelbart kan gennemregne beskæfti-
gelses- eller aktivitetsvirkninger, og det gæl-
der nok i vid udstrækning det program til investeringsfremme, vi har lagt frem. Derfor vil jeg godt sige lidt til folketingets medlem-
mer om den mere generelle tankegang.

Vi lever jo i et samfund, som i voksende grad har vænnet sig til at skue tilbage, og hvor alle i voksende grad tænker på at beva-
re deres privilegier og beskytte sig mod for-
andringer. Det er sørgeligvis ikke bare et dansk fænomen, det er en almindelig euro-
pæisk tendens, og det fremkalder i disse år protektionisme og subsidier, statslig indbland-
ning og restriktioner. Det er meget nødven-
digt, at denne udvikling brydes og der i stedet skabes et mere åbent samfund, som kan gøre brug af en ny tids teknologiske og øko-
nomiske muligheder.

Det er i denne belysning, regeringen har udformet sit program til investeringsfremme. Vi stiller ikke op med endnu en beskæftigel-
sesplan, det har statskassen ikke kræfter til, og den kan i øvrigt heller ikke konkurrere med de gunstige virkninger af en mere gene-
rel økonomisk politik. Til gengæld stiller vi op med et program, som sigter mod en langt mere produktionsfremmende anvendelse af de ressourcer, som findes inden for den offentlige sektor. Vi tror på, at man gennem en omprioritering kan anvende flere ressourcer til forskning, produktudvikling og markeds-
føring. Vi vil gerne modernisere den offentlige sektors kontrakts- og udbudsbetingelser. Vi vil gerne privatisere den offentlige sektor ved at lægge opgaver ud til private virksomheder, hvis de kan løse dem bedre og billigere end den offentlige sektor selv. Vi tror også, det kan skabe grundlag for, at private virksomheder kan gøre en eksportindsats, og for, at de udvikler nye produkter og nye tek-